

Р Ъ Ч Ъ

ПРОИЗНЕСЕНА НА 6 НОЕМВРИ ОТЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ПЛОВ-
ДИВСКИЯ ЮБИЛЕЕНЪ КОМИТЕТЪ г. Н. Д. КАБЛЕШКОВЪ
ВЪ ДОМА НА ЮБИЛЯРА.

Високоуважаеми Господинъ Вазовъ,

Пловдивскитѣ граждани, отъ името на които се явяваме днесъ прѣдъ Васъ, ще бждатъ твърдѣ щастливи, ако имъ дадете възможность утрѣ да посрѣщнатъ въ Вашето лице най-великия българинъ на творчеството, когото вѣковетѣ сж родили, — гордостта, славата и украшението на цѣлия български народъ.

Тѣ съ нетърпение чакатъ да видятъ това чело, отъ което сж излѣзли толкова възвишени, благородни и гениални мисли; тия очи, които всичко сж наблюдавали и ронили сълзи надъ всѣко народно и човѣшко бѣдствие и страдание; тия уста, които съ чудно звучна рѣчь и плѣнителна мелодия сж възпѣли хубавата, но злочеста родина, нейнитѣ копнежи, блѣнове и идеали; това сърдце пълно въ любовь, което болѣзнено се свива прѣдъ вида на всѣка злочестина човѣшка и радостно е туптѣло за всѣки благороденъ жестъ и велико народно и човѣшко дѣло; десницата, която здраво държи най-могъщото българско перо, което цѣли 50 години съ чудна енергия се бори за живота на единъ онеправданъ народъ и, която е създала творения и паметници, които нито врѣмето, нито вѣковетѣ могатъ разруши, които ще се прѣдаватъ за наука и назидание отъ поколѣние на поколѣние; тия нозѣ, които вървятъ твърдо, смѣло и неуклонно по пжтя на истината и правдата и никога за нищо низко не сж паднали, не сж се окаляли. . .

Щастливи сме, че намъ се падна честта първи да Ви видимъ, да Ви поздравимъ отъ гражданитѣ на втората столица, да Ви поканимъ да бждете тѣхенъ най-скжпъ и милъ гостъ, да Ви придружимъ въ пжтуването и съ дълбока почитъ да цѣлунемъ Вашата неуморна десница.